

Sứ điệp Sáu

**Biết và lan rộng lẽ thật cập nhật
là phúc âm cao nhất về gia tể đời đời Đức Chúa Trời
theo chức vụ của thời đại**

Đọc Kinh văn: 2 Phi. 1:12; 1 Ti. 1:3-4; Mat. 16:18; 2 Sa. 7:12-14a; La. 1:3-4; Khải. 21:2, 9-10

I. Sự khôi phục và công tác cụ thể mà Đức Chúa Trời đang thực hiện trong một thời đại là chức vụ của thời đại ấy; chức vụ của thời đại cung ứng lẽ thật hiện hữu cho dân Đức Chúa Trời; trong 2 Phi-e-ro 1:12, lẽ thật hiện hữu cũng có thể được dịch là “lẽ thật cập nhật”:

- A. Dù mọi lẽ thật đều ở trong Kinh Thánh nhưng vì chúng ta ngu dại, bất trung, thờ ơ và bất phục nên nhiều lẽ thật đã bị mất và ẩn giấu đối với con người—đc. 2 Vua. 22:8.
- B. Những lẽ thật mới được khám thị không phải là những phát minh mới của Đức Chúa Trời; thật ra, đó là những khám phá mới của con người; mỗi công nhân của Chúa nên cầu hỏi trước mặt Đức Chúa Trời để biết lẽ thật hiện hữu là gì.
- C. Các lẽ thật của Đức Chúa Trời có tính tích lũy; các lẽ thật sau không phủ nhận các lẽ thật trước; những gì chúng ta thấy ngày nay là các khám thị có tính tích lũy của Đức Chúa Trời.
- D. Nguyên Đức Chúa Trời ân điển với chúng ta để chúng ta không bị trôi giạt khỏi “lẽ thật hiện hữu”; nguyện chúng ta thức canh và không để xác thịt xen vào hoặc bản ngã giành được bất cứ chỗ đứng nào.

II. Lẽ thật hiện hữu, đỉnh cao nhất của khám thị thần thượng mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta qua chức vụ của thời đại này, là khám thị về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời; phúc âm về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời là “phúc âm, tức là lời hứa đối với các tổ phụ” (Công. 13:32)—hứa rằng dòng giống Đa-vít sẽ trở thành Con Đức Chúa Trời, nghĩa là một dòng giống phạm nhân sẽ trở thành Con thần thượng (cc. 22-23, 33-34; 26:6, 16-19; 2 Sa. 7:12-14a; La. 1:3-4; Mat. 22:41-45):

- A. Chúng ta không nên rao giảng một phúc âm bị hạ thấp đến mức chúng ta nghĩ, là mức con người có thể hiểu được; chúng ta nên rao giảng một phúc âm được nâng cao và đừng bao giờ hạ thấp quan niệm ấy (1 Tê. 1:1, 3-4, 10; 5:23; 1 Cô. 2:7-13); chúng ta phải tin rằng bên trong con người có khả năng do Đức Chúa Trời tạo ra để tiếp nhận và hiểu những điều của Đức Chúa Trời (Gióp. 32:8; Xa. 12:1; Truyền. 3:11; Công. 17:26-29; Ês. 43:7).
- B. Chúng ta phải trình bày lẽ thật về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời từng điểm một theo toàn bộ Kinh Thánh; đây là sứ mệnh đặc biệt mà Chúa dành cho chúng ta—1 Cô. 1:9; 9:16-17, 23; 1 Ti. 1:3-4; 2:7; 4:16; 2 Ti. 1:11; 2:2, 15; Cól. 1:28.

III. Dòng giống Đa-vít trở nên Con Đức Chúa Trời chỉ về tiến trình Christ được minh định là Con trưởng của Đức Chúa Trời bởi sự phục sinh—La. 1:3-4:

- A. Phao-lô nói rằng ông được biệt riêng cho phúc âm của Đức Chúa Trời về Con Ngài, điều này hàm ý rằng phúc âm của Đức Chúa Trời là phúc âm về quyền làm con vì thực tại của Thân thể Đấng Christ—cc. 1, 3-4; 8:28-30; 12:5.
- B. La Mã 1:3-4 là sự ứng nghiệm lời tiên tri theo hình bóng trong 2 Sa-mu-ên 7:12-14a, mặc khám về huyền nhiệm của Đức Chúa Trời đã trở nên con người để làm cho con người trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách.
- C. Bởi sự nhục hóa, Đấng Christ, Con độc sinh của Đức Chúa Trời trong thần tính của Ngài (Gi. 1:18), đã mặc lấy xác thịt, tức bản chất phạm nhân, điều không liên quan gì đến thần tính; trong nhân tính, Ngài không phải là Con Đức Chúa Trời.

- D. Trong sự phục sinh, nhân tính của Ngài được thần hóa, được con hóa, nghĩa là Ngài được minh định là Con Đức Chúa Trời trong nhân tính của Ngài, trở nên Con trưởng của Đức Chúa Trời và sở hữu cả thần tính lẫn nhân tính—La. 8:29.
- E. Vì vậy trong Christ, Đức Chúa Trời được cấu tạo vào trong con người, con người được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời và con người được hòa quyện với nhau để trở nên một thực thể, là Đấng Thần-nhân.
- F. Phúc âm của Đức Chúa Trời và ý định của Ngài trong gia tể của Ngài là xây dựng Đức Chúa Trời vào trong con người và con người vào trong Đức Chúa Trời; sự xây dựng này là Đức Chúa Trời trở nên con người (dòng giống Đa-vít) để con người có thể trở nên Đức Chúa Trời (Con được minh định của Đức Chúa Trời)—Gi. 14:23; 15:4-5; La. 1:3-4.
- G. Phúc âm này được Chúa Jesus phát ngôn khi Ngài nói: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, nếu hạt lúa mì không rơi vào trong đất và chết thì cứ chỉ một mình, nhưng nếu chết đi thì kết nhiều trái”—Gi. 12:24:
 1. Nếu một hạt giống bị chôn trong đất và chết thì cuối cùng nó sẽ nảy mầm, lớn lên và ra hoa trong sự phục sinh, vì vào lúc hạt giống chịu chết, sự sống của nó sẽ được kích hoạt để vận hành—1 Cô. 15:36; 1 Phi. 3:18.
 2. Trong sự chết của Ngài, thần tính, tức Linh của sự thánh biệt trong Christ, bắt đầu có công hiệu; và trong sự phục sinh, Ngài “ra hoa” để là Con trưởng của Đức Chúa Trời và Linh ban-phát-sự-sống, truyền sự sống thần thượng của Ngài vào trong chúng ta để làm cho chúng ta trở nên nhiều em của Ngài—La. 8:29; 1 Cô. 15:45b.
 3. Nguyên mẫu là Con trưởng của Đức Chúa Trời và sự tái sản sinh là nhiều con của Đức Chúa Trời, tức các chi thể của nguyên mẫu để là Thân thể của Ngài, tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới—Côl. 1:18; 1 Phi. 1:3.

IV. Dòng giống Đa-vít trở nên Con Đức Chúa Trời nói về tiến trình chúng ta được minh định là nhiều con của Đức Chúa Trời bởi sự phục sinh—Hê. 2:10-11:

- A. Christ đã được minh định là Con Đức Chúa Trời rồi, nhưng chúng ta vẫn đang ở trong tiến trình minh định, tức là tiến trình được con hóa, được thần hóa—La. 8:28-29.
- B. Sự sống của Con Đức Chúa Trời đã được cấy ghép vào linh chúng ta—c. 10:
 1. Bây giờ, chúng ta giống như hạt giống được gieo xuống đất, phải trải qua tiến trình chết và phục sinh—Gi. 12:24-26.
 2. Điều này khiến người bề ngoài của chúng ta bị thiêu hủy, nhưng sẽ làm cho sự sống bề trong có thể lớn lên, phát triển và cuối cùng ra hoa từ bên trong chúng ta; đây là sự phục sinh—1 Cô. 15:31, 36; 2 Cô. 4:10-12, 16-18.
- C. Trong sự phục sinh, Christ trong nhân tính của Ngài được minh định là Con Đức Chúa Trời và bởi sự phục sinh ấy, chúng ta cũng đang ở trong tiến trình được minh định là các con của Đức Chúa Trời—La. 8:11:
 1. Tiến trình chúng ta được minh định, được con hóa, được thần hóa là tiến trình phục sinh với bốn phương diện chính—thánh hóa, biến đổi, đồng hóa và vinh hóa—6:22; 12:2; 8:29-30.
 2. Bí quyết của tiến trình minh định này là sự phục sinh, tức là Đấng Christ nội cư như là Linh làm cho sống dậy, Linh minh định, quyền năng của sự sống trong linh chúng ta—Gi. 11:25; La. 8:10-11; Công. 2:24; 1 Cô. 15:26; 5:4:
 - a. Chúng ta cần cấp thiết học cách bước đi theo linh, vui hưởng và kinh nghiệm Linh minh định này—La. 8:4, 14; Mat. 14:22-23; Mác 1:35-38; Thi. 62:8; tựa của Thi Thiên 102.
 - b. Càng chạm đến Linh, chúng ta càng được thánh hóa, biến đổi, đồng hóa và vinh hóa để trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong

Thần cách hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ, tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới—
1 Cô. 12:3; La. 10:12-13; 8:15-16; Ga. 4:6.

D. Càng lớn lên trong sự sống và càng trải qua tiến trình biến đổi mang tính trao đổi chất, chúng ta càng được minh định là các con của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:18, 6, 16; 5:4, 9, 14-15; 1:12; 12:7-9:

1. Tiến trình trao đổi chất này là xây dựng Hội thánh là Thân thể Đấng Christ và nhà của Đức Chúa Trời bằng cách xây dựng Đức Chúa Trời vào trong con người và con người vào trong Đức Chúa Trời—La. 12:2; Êph. 1:22-23; 2:20-22.
2. Nhân tính được minh định trong thần tính, thần tính và nhân tính được hòa lẫn thành một; ngày nay, chúng ta, tức dòng giống nhân tính, đang trở nên các con của Đức Chúa Trời trong thần tính qua tiến trình xây dựng của Đức Chúa Trời—Mat. 16:18; Êph. 3:16-19; Khải. 21:2, 9-10.
3. Gia tể của Đức Chúa Trời và mục tiêu theo khát vọng của lòng Ngài là xây dựng chính Ngài vào trong con người và xây dựng con người vào trong Ngài; sự xây dựng này sẽ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới là một Thần-nhân tập thể vĩ đại, là toàn thể các con của Đức Chúa Trời—c. 7.
4. Một ngày kia, tiến trình này sẽ hoàn tất và chúng ta sẽ giống Christ, Con trưởng của Đức Chúa Trời, trong linh, hồn và thân thể của chúng ta cho đến đời đời —1 Gi. 3:2; La. 8:19, 23; *Thánh ca* 948, phiên khúc 2.

E. Về phía Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời Tam Nhất đã nhục hóa trở nên con người; về phía chúng ta, chúng ta đang được thần hóa, được cấu tạo Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được tổng kết để có thể được làm cho trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách hầu biểu lộ Ngài cách tập thể cho đến đời đời; đây là lẽ thật cao nhất và phúc âm cao nhất.

V. Chúng ta cần được cấu tạo và lan rộng lẽ thật cao nhất về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời bằng cách sử dụng bộ Nghiên cứu sự sống và Bản Kinh Thánh Khôi phục với các chú thích; những điều này là để cung ứng sự sống, giải phóng lẽ thật và mở các sách của Kinh Thánh ra —Gióp. 10:13; đc. Êph. 3:9:

A. Sự khôi phục của Chúa là khôi phục ánh sáng của lẽ thật; nhu cầu cấp thiết nhất trên đất ngày nay là lẽ thật của thời đại này:

1. Bộ Nghiên cứu sự sống cùng với Bản Kinh Thánh Khôi phục và tất cả các chú thích là chìa khóa thẳng thắn nhất để mở Kinh Thánh ra cho chúng ta; những ấn phẩm này không phải để thay thế Kinh Thánh nhưng để đem con người vào Kinh Thánh—Công. 8:26-39.
2. Chúng ta phải xem bản văn của Bản Kinh Thánh Khôi phục với các chú thích và các Nghiên cứu sự sống là sách giáo khoa để nghiên cứu bằng cách cầu nguyện; nếu chỉ đọc sơ sài, chúng ta chỉ nhận được một vài sự nuôi dưỡng và cảm thức tạm thời; tuy nhiên, khi những gì chúng ta đọc trở nên lẽ thật trong bộ nhớ được soi sáng của chúng ta thì những điều đó sẽ trở nên sự nuôi dưỡng liên tục và đời đời cho chúng ta—Thi. 119:130.
3. Ý định và mục tiêu của bộ Nghiên cứu sự sống là “khai mở mở” lẽ thật trong Kinh Thánh để chúng ta đào tìm báu vật; “tôi đã xuất bản nhiều điều mà anh em cần phải dành nhiều năm mới có thể bước vào”—*Tuyển tập Witness Lee, 1984, tập 2, “Huấn luyện trưởng lão, Quyển 3: Phương cách thực hiện khái tượng”, tr. 316, tiếng Anh.*

B. Ngày nay, vì sự khôi phục của Chúa, chúng ta phải mang trách nhiệm lan rộng các lẽ thật thần thượng đã được dịch, được giải thích và được hiểu:

1. Sự hiểu biết đúng đắn về Kinh Thánh đã được tổng hợp lại trong các sách của chúng ta để chúng ta nghiên cứu, học tập và lan rộng các lẽ thật thần thượng; Bản Kinh Thánh Khôi phục và các chú thích đi kèm là “kết tinh” của sự hiểu biết Khải thị thần thượng mà các thánh đồ ở khắp nơi đã đạt được trong hai nghìn năm qua.
2. Chúa đã ban cho chúng ta những lẽ thật quý báu này để chúng ta lan rộng không chỉ cho Cơ Đốc nhân mà cũng cho người chưa tin; điều Chúa cần ngày nay là hàng nghìn thánh đồ yêu quý, những người yêu Ngài, sống cho Ngài và không biết gì khác ngoại trừ sự khôi phục của Ngài, nhận lấy một phương cách để lan rộng các lẽ thật này hầu được làm cho trở nên các nô lệ trung tín và sáng suốt cung ứng thức ăn đúng giờ cho dân của Chúa; khi ấy, họ sẽ hoàn thành sứ mệnh của sự khôi phục của Chúa—2 Cô. 5:14-15; Mat. 24:45.
3. Sự gia tăng của Hội thánh tùy thuộc vào sự lan rộng lẽ thật; chỉ lẽ thật mới có thể chế phục và đạt được con người; từ giờ trở đi, tất cả chúng ta nên dành thời gian để nghiên cứu lẽ thật về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời và cung ứng Christ cho người khác vì sự nhân rộng và lan rộng của Hội thánh—Công. 6:7; 12:24; 19:20.